

**Antall ark tilsammen
(påføres første side)**

Dato 12.12.1996 Side nr. 1

Antall ark til sammen
(påføres første side)

Dato 12.12.1996 Side nr. 2

Denne kolonnen er forbeholdt sensorene	Skriv her. Bruk ikke blyant. Ved feilskrift - bruk overstrykning.
2.0	Gjennom feltforsking ved ein ungdomsskule peikar Otto Laurits Fuglestad på korleis korleis rollemønsteret mellom lærar og elev kan endra seg seg under temadagar og prosjektarbeid og gjennom skulekjøkenfaget og handarbeidsfaget m.fl.
glida	I vanlege undervisningssamanhangar i teoretiske fag var tilhøvet mellom lærar og elev prega av at lærarroila representerte foreldre-generasjonen, medan elevane var i rolla som born. Men på temadagane og i skulekjøken- og handarbeidsfaget var tilhøvet mellom elev og lærar prega av å vera meir jambyrdig. I sume høve kunne elevane og lærarane glida heilt over i likeverdige rollor. Dei vart arbeidarar som arbeidde fram eit prosjekt saman.
	Denne observasjonen må etter mitt syn ha overføringsverdi. Når elev og lærar kan koma ut av relasjonen barn-vaksen, vil det vera lettare å finna felles haldepunkt. I ein del tilfelle vil elevane i dag kunna ha like stor eller større kunnskap enn lærarane. Mange elevar har t.d. stor kunnskap om datateknologien. Dette kan vera med å bryta ned barn-vaksen relasjonen. Men det er langt frå alltid at elevar og lærarar kan vera i jambyrdige rollor. Læraren har det overordna ansvaret for aller at alle elevane lærer det dei skal.
	Denne påpeikingi av korleis rollemønsteret mellom elev og lærar kan endra seg høyrer innunder det Fuglestad vil kalla for samspel. Han opererer også med eit omgrep han kallar motspel. Motspel referert til det som skjer når undervisningi ikkje fungerer slik lærara læraren vil eller har planlat planlagt. I slike situasjonar må læraren forhandla med elevane. Forhandlingane kan taka sikt på å koma fram til noko som er til felles beste. Læraren kan bøya seg, i fall elevane t.d. meiner at dei lærer betre ved å jobba to og to enn å ved å jobba i grupper. Olette han ein kalla inkorporasjon.

Antall ark til sammen
(på føres første side)

Dato 12.12.96

Side nr. 3

Denne kolonnen er
forbeholdt sensorene

Skriv her. Bruk ikke blyant. Ved feilskrift - bruk overstrykning.

I andre tilfelle vil forhandlingane mellom lærar og elev innebera at læraren må gjeva avkall på noko. Elevane og læraren kan koma fram til

at ~~dei~~ dei skal arbeida fagleg ~~30 min~~ i ein halv time, og so kan elevane få gjer noko som ikkje treng vera knytt til den faglege undervisningi etterpå. Eit døme kan vera at elevane har ein halv ~~time~~ time med musikkundervi~~ng~~ning. Resten av timen får dei høyra på eigne musikkassettar som dei har med seg. I andre forhandlingar kan ~~læraren~~ læraren bruka makt for å få ~~elevane med seg~~ elevane med seg.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Denne kolonnen er
forbeholdt sensorene

Skriv her. Bruk ikke blyant. Ved feilskrift - bruk overstrykning.

3,0

eigne røynslor

I mange tilfelle kan ein merka at ein møter å elevane med forventningar om at dei har kunnskap om ting som ein sjølv har tenkt, men ikkje formidla til dei. ~~Eg MERKTE DETTE TYDELEG~~
 Eg merkte dette tydeleg i ein time. Eghadde mykje stoff, og eg hadde tenkt nøyegjennom korleis eg skulle formidla einskidlekkane i dette stoffet, men utover i timen merkta eg at elevane stussa over det eg dreiv på med å undervisa i. Ein av dei spurde kva er det som er emne for ~~des~~ ~~dese~~ denne timen.

Eg ~~er~~ formidla ei rad opplysningar, men elevane visste ikkje kva som var innhaldet. Dei laut gissa seg fram til det som skulle vera det viktigste i timen, nemnleg emnet. Hadde det ikkje vore for denne eine eleven, ville heile klassen ha vorte undervist utan at dei forstod kva dei vart undervist i. For meg var innhaldet i det eg ~~undr~~ underviste i so opplagt at eg ikkje tenkte på at elevane hadde det heilt annleis. Elevane måtte få innsyn i ~~at~~ det innhaldet som eg la inn i ~~det~~ lærestoffet som eg presenterte for dei, for at dei ~~skulle~~ skulle læra mest mogleg av det eg la fram. Mi planlegging og tilrettelegging var ikkje god ~~noko~~ ~~no~~ nok i seg sjølv. ~~Når~~ Når emnet for timen var fastlagd, vart det mykje lettare for elevane å fylgja med.

Normativt sett skulle eg ha vert i stand til å presentera emnet ~~for~~ for timen, men det gjorde eg ikkje. Elevane måtte gripa inn. I slike ~~situasjoner~~ situasjonar vert undervisning noko som lærar og elev gjer saman.

Denne kolonnen er
forbeholdt sensorene

Skriv her. Bruk ikke blyant. Ved feilskrift - bruk overstrykning.

I ein historietime skulle eg presentera grunnar for at ein innførde sosiale trygder. Eg visste at ein av elevane hadde samfunnskunnskap som tilleggsfag/linefag, difor spurde eg han om han kunne gjera greie for dette. Eleven byrja då å snakka utfra nokre premissar som eg ikkje forstod. Etter det eg kunne forstå snakka han om sosiale trygder slik som dei fungerer i dag, men eg var ikkje sikker på dette, og prøve prøvde å få klårlagd dette. Eg fekk ikkje klårlagd dette, men so spurde eg nokre andre elevar. Etter at eg hadde prøv~~e~~ forklåra dette med trygdene for dei andre, greip den fyrste eleven inn att. Han sa at han hadde mistydd, og så snakka utfra heilt andre føresetnader enn dei eg hadde lagt opp til. Då kunne eg konstatera at me hadde snakka ~~for~~ forbi ~~kvaran~~ einannan.

Eg sette eleven ovanfor inn i ekspert-rolla. Denne rolla meistra eleven utfra det han hadde lært i samfunnskunnskap, men han meistra ikkje få tak i det historiske perspektivet. Eg kunne ikkje vita om han hadde fenge med seg det historiske perspektivet i samfunnskunnskapstimen, og eg valde å prøva meg fram. Når eleven vart klår over at eg snakka utfra andre føresetnader, kunne eg spela på skilnaden mellom korleis trygdesystemet fungerer i dag, og kvifor ein i det heile tek innførde trygder.

Når eg kunne bruka den eine eleven som ekspert, vart avstanden mellom oss mindre, og det vart lettare å få både denne eleven og dei andre elevane med. I slike situasjonar kan det vera tenleg å få til ein diskusjon, mellom ein eller fleire elevar, men det let seg ikkje gjera i dette høvet. I slike diskusjonar kan relasjonen mellom born og voksen eller elev og lærar endra seg inntil læraren summerer opp til slutt. Elevane kan få lufta syns punkt, utan at dei er bundne til å få vita kva som er rett før dei har hørt på andre synspunkt frå andre elevar. Når elevar og lærarar reiser spørsmål sammen og freistar å finna svar saman, er dei like noko på veg jambyrdige.

Denne kolonnen er
forbeholdt sensorane

Skriv her. Bruk ikke blyant. Ved feilskrift - bruk overstrykning.

I ein god del timer ~~se~~^{eg} møterværet Fuglestad kallar motspel. I eit par høve hadde eg timer der store delar av ~~klassane~~ elevane i ~~to kl ein~~
~~ka~~ klassåar var borte. Då fekk eg tydelege signal om at elevane ville gjera noko orginalt. Dei ville ha ein litt gøy time, når dei måtte vera på skulen, medan ~~dei andre~~ elevane elevane var borte.
~~Den eine~~ Klassen ville ha ein kunnskapsleik. Eg gjekk med på dette, men då måtte eg få avgjera kva som ~~skulle~~ skulle vera kunnskaps-
gåtone. Eg laga kunnskapsgåtor og ein av elevane styrde ~~kunnskapsleie~~ kunnskapsleiken for klassen. Halvparten av timen fekk dei ha kunnskapsleik. Den andre halvdelen vart nytta til fagleg ~~se~~ gjennomgang. Dette er eit døme på det Fuglestad kallar byte. Elevane ~~før~~
før gjera noko morosamt på same tid som det ~~har eit fagleg innslag~~
~~innslag innslag~~ ~~eg~~ har sett fokus på faget.

I eit anna høve hadde eg vanskar med å få ein klasse til å ~~ave~~
avslutta eit innleveringsarbeid. Elevane hadde arbeidt med ~~eit~~
~~dette~~ arbeidet i fleire vekor. Då eg kom inn i klasseromet var eg fastrådd på at elevane skulle få ferdig ~~dette~~ arbeidet. Når timen er slutt skal det levera inn, sa eg. Elevane prøvde å snakka seg frå dette, men eg stod på mitt. Når timen var slutt tok ~~eg~~ inn arbeidi deira. Eg vart godt nøgd med det dei hadde gjort. Eg diskuterte denne framgangsmåten med øvingslæraren min, og ho meinte at ein av og til lyst gjera slike val. Dette er eit døme på det Fuglestad kallar makt. Etter mitt syn har læraren høve til å utøva slik ~~mat~~ ~~se~~ makt når viktige val skal gjerast. I mange høve vil ein kunna setja ein frist på førehand, men i dette høvet underviste eg ein klasse med elevar som har lærevanskar, og det var vanskeleg å vita kor lang tid dei ville trenga før ein såg korleis dei fekk til å ~~arie~~ arbeida.

Denne kolonnen er
forbeholdt sensorene

Skriv her. Bruk ikke blyant. Ved feilskrift - bruk overstrykning.

~~J~~ A nta Å halda elevane orienterte om alt som dei ikkje har forkunnskapar om, er ikkje mogleg, men det ~~er~~ må vera mogleg å få dei med på viktige delar av det innhaldet som ein legg i undervisningi. Det fekk eg røyna når eg ikkje presenterte emnet, eg hadde sett for timen til den klassen eg omtala ovanfor. Å vera klår over at det fagstoffet ein legg fram for elevane skapar heilt andre assosiasjonar for dei enn for ~~oss~~ meg som lærar, er ein viktig lerdom.

Det er vanskeleg å overföra den kunnskapen Fuglestad legg fram i si forsking frå temadagar m.m. til den vanlege teoretiske undervisningi. Kanskje gjeng noko av lerdomen frå den situasjonen der ~~er~~ og ~~sett~~ sette den eine eleven inn i ei ~~ekspert~~ ekspertrolla ut på at me må vera opne til å spela ballen over til elevane elevane. Me må gjeva elevane utfordringar der dei kan få prøva seg i andre rollor enn den vanlege underordna elevrolla.

Eg har trekt fram nokre fåe situasjonar der eg møtte det Fuglestad kallar motse- motspel. I nokre tilfelle ser eg at ein kan løysa ein situasjon der elevane vil gjera noko anna enn det eg vil med å byta med dei, lik slik at dei får noko av det dei vil ha og eg noko av det eg vil ha. Men av og til må ein skjera ~~gi~~ gjennom ~~&~~ bruка makt.

09

Denne kolonnen er
forbeholdt sensorene

Skriv her. Bruk ikke blyant. Ved feilskrift - bruk overstrykning.

Den gamle undervisningsformen der læraren alltid var den som visste best, og var den som styrted undervisninga utan å sleppa eleverne til med kreativ innspele, er historisk.

~~Det er også statisk på det~~

Men enno er det nok eit sterkt fokus på normativitetet normative i form av læreplanar m.v.

Likvel er det samhandlingi mellom elev og lærar ~~statisk~~ ~~mer statisk~~ som er avgjørende for hva som skjer i realiteten, og ikke ~~mer~~ planverket.

Eg har her freista å peika på viktige sider i den ovannevnte samhandlingi med utgangspunkt i O.L. Englestads bok "Samspel og motspel".